

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214201948
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8214201948.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Q. J., bytom J. K. X, XXX XX O., podnikajúci pod obchodným menom: Q. J. - J. s miestom podnikania J. K. X, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, právne zastúpeného: JUDr. Michal Harviš, advokát, Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, IČO: 36 153 834 proti žalovanej: U. - W. V., P. Y. XXX XX O., H.: XX XXX XXX, o náhradu škody 15.352,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 5C/37/2014-238 z 11.09.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia (v tomto spore už v poradí druhým) identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie o zaplatenie sumy 2.558,69Eur s prísl.; výrokom II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiacim výrokom III. o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalobcu.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 488, § 489, § 788 ods. 1 - 3, § 790, § 822, § 823 Obč. zák., čl. 3 bod 1, čl. 9 bod 4 písm. b/ Všeobecných poisťných podmienok, § 391 ods. 1-3, § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 CSP, výrok o trovách konania podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 a § 393 ods. 3 CSP.

3. Po čiastočnom späťvzati žaloby čo do zaplatenia sumy 2.558,69Eur s prísl., o ktorom rozhodol súd prvej inštancie I. odvolaním nenapadnutým výrokom, sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 12.793,45Eur titulom náhrady škody. Súd prvej inštancie svojím prvým rozsudkom, ktorý bol na odvolanie žalobcu odvolacím súdom zrušený, žalobu zamietol a zaviazal žalobcu plnou náhradou trov konania.

4. Následne vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu a po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia uzatvoril dňa 26.06.2007 ako poistník so žalovaným ako poisťovateľ poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXX. Predmetnom poisťnej zmluvy bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou žalobcu, pričom druhom prevádzkovej činnosti boli hydroizolačné práce. Poistenie bolo dojednané na dobu neurčitú od XX.XX.XXXX. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že spoločnosť

W., s.r.o. si dňa XX.XX.XXXX u žalobcu objednala realizáciu rekonštrukcie strechy na stavbe: „Rekonštrukcia objektu základnej škody Z. - rekonštrukcia strechy obj. telocvičňa“ s termínom dodania do 5 dní odo dňa odoslania objednávky. Taktiež bolo preukázané, že žalobca dňa 06.05.2013 žalovanému ako poisťovateľovi nahlásil poistnú udalosť, ktorá nastala dňa 03.05.2013 medzi XX.XX hod. - XX.XX hod. na ulici Q. XX, Z., W. na objekte telocvičňa G. Z., kde pri rekonštrukcii strechy boli demontované krajné okapové plechy a tým sa odkryla časť izolácie a napriek dočasnému prekrytiu asfaltovými pásmi, náhla silná búrka s vetrom a krupobitím strhla asfaltové pásy a došlo k zatečeniu telocvične a šatní po stenách, čím došlo k poškodeniu palubovky a maľoviek. Zároveň bolo preukázané, že žalobca dal zatečenie objektu telocvične a palubovku opraviť v rámci subdodávky spoločnosti D., W., pričom za uvedené práce si táto spoločnosť voči žalobcovi vyfakturovala sumu 15.352,14 Eur, pričom zaplatenie tejto sumy sa žalobca pôvodne domáhal od žalovaného z titulu poistného plnenia.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že jedným z druhov poistenia upravených v Občianskom zákonníku (§ 788 a nasl.) je poistenie zodpovednosti za škodu vzniknutú na živote a zdraví alebo na veci (§ 790 Občianskeho zákonníka). V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka má žalobca ako poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ, t.j. žalovaný za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú žalobca zodpovedá (§ 822 Občianskeho zákonníka), pričom podľa § 823 Občianskeho zákonníka náhradu škody platí žalovaný ako poisťiteľ priamo poškodenému. Z uvedenej zákonnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku vychádza aj poistná zmluva, ktorej súčasťou sú Všeobecné poistné podmienky, uzatvorená medzi stranami sporu. Podľa článku 3 bod 1 Všeobecných poistných podmienok má žalobca ako poistený právo, aby žalovaný ako poisťovateľ za neho v rozsahu a za podmienok stanovených týmito podmienkami vyplatila poškodenému náhradu „škody“, za ktorú žalobca na základe všeobecných záväzných predpisov zodpovedá.

6. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodeným v danom prípade bola G. Z., keďže v dôsledku škodovej udalosti došlo k poškodeniu palubovky v telocvični, t.j. parkety boli oduté od podkladu, zdeformované, napučené a taktiež boli zatečené steny. V zmysle zákonnej úpravy poistenia zodpovednosti za škodu obsiahnutej v Občianskom zákonníka ako aj v zmysle predmetnej poistnej zmluvy mal žalobca právo, aby žalovaná za neho nahradila škodu, za ktorú zodpovedá, pričom žalovaná mala povinnosť nahradiť škodu priamo poškodenému, teda G. Z..

7. V zmysle všeobecných poistných podmienok bol žalobca v prípade poistnej udalosti okrem iného povinný vykonať všetky možné opatrenia na zmiernenie následkov prípadnej škody a zabránenie zväčšovaniu rozsahu škody, pričom podľa možností si mal k tomu vyžiadať pokyny žalovaného a postupovať v súlade s nimi [(článok 9 bod 3 písm. a)]. Zároveň ak bol voči žalobcovi uplatňovaný nárok na náhradu škody bol tento povinný žalovanému bez zbytočného odkladu túto skutočnosť oznámiť, a ďalej postupovať v súlade s pokynmi žalovaného, pričom žalobca okrem iného nesmel bez súhlasu žalovaného priznať akýkoľvek záväzok alebo uznať zodpovednosť za prípadnú škodu, alebo dobrovoľne poskytnúť akúkoľvek náhradu „škody“, okrem výdavkov nevyhnutných na zamedzenie zväčšovania alebo zmenšenie rozsahu prípadnej škody či výdavkov nevyhnutných na zabránenie vzniku hroziacich škôd [(článok 9 bod 4 písm. a), b)].

8. Súd prvej inštancie v zmysle pokynu odvolacieho súdu vyhodnotil výsledky už vykonaného dokazovania ohľadne cenovej ponuky z č.l. XX a XX spisu, vzájomného zápočtu z č.l. XXX, prehľadu bankových operácií z č.l. XXX-XXX a zároveň v zmysle návrhu žalobcu doplnil dokazovanie výsluchom svedka W. S.. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, aby žalovaná suma predstavovala výdavky nevyhnutné na zamedzenie zväčšovania alebo zmenšovania rozsahu prípadnej škody, či výdavkov nevyhnutných na zabránenie vzniku hroziacej škody. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že k poistnej udalosti došlo dňa XX.XX.XXXX, pričom poistnú udalosť nahlásil žalobca žalovanému dňa XX.XX.XXXX. V zmysle článku 9 bod 4 písm. b) Všeobecných poistných podmienok bol žalobca ako poistený povinný postupovať v súlade s pokynmi poisťovateľa, pričom nesmel bez súhlasu žalovaného priznať akýkoľvek záväzok alebo uznať zodpovednosť za prípadnú škodu, uzavrieť súdny zmier alebo dobrovoľne poskytnúť akúkoľvek náhradu škody. Výnimkou, ktorá umožňovala žalobcovi v prípade poistnej udalosti konať bez súhlasu žalovaného, predstavovalo vynaloženie nevyhnutných výdavkov na zamedzenie zväčšovaniu alebo zmenšeniu rozsahu prípadnej škody, či výdavkov nevyhnutných na zabránenie vzniku hroziacej škody. Z oboznámenej cenovej ponuky z č.l. XX a XX spisu vyplýva celková cena za opravu zatečenej telocvične a palubovky a nie je z nej zrejmé, ktoré čiastkové výdavky by mohli byť zarátané ako nevyhnutné

výdavky na zamedzenie zväčšovaniu alebo zmenšeniu rozsahu škody. Súd prvej inštancie na návrh žalobcu vykonal výsluch svedka W. S., konateľa spoločnosti D., W. ktorá pre žalobcu vykonávala opravu zatečenej telocvične a palubovky a vystavila žalobcovi cenovú ponuku z č.l. XX a XX. Z výsluchu svedka W. S. vyplynulo, že prvýkrát bol v telocvični asi po 4-5 dňoch od poistnej udalosti a práce na oprave telocvične začali vykonávať asi po troch týždňoch, keďže muselo všetko vyschnúť, pričom dovedy robil na odstraňovaní škôd žalobca, keď doopravoval strechu. Z uvedeného pre súd prvej inštancie vyplynul záver, že žalobca od vzniku škodovej udalosti až do momentu, keď spoločnosť D., W.. pristúpila k realizácii opravy telocvične mal dostatočný časový priestor, minimálne tri týždne, aby od žalovaného v zmysle článku 9 bod 3 písm. a) Všeobecných poistných podmienok vyžiadal pokyn na vykonanie všetkých možných opatrení na zmiernenie následkov, prípadnej škody a zabránenie zväčšovaniu rozsahu škody. Z dokazovania nevyplývalo a ani samotným žalobcom nebolo ani len tvrdené, aby po nahlásení poistnej udalosti dňa XX.XX.XXXX žiadal od žalovaného pokyn ako postupovať s cieľom zabráneniu zväčšovaniu rozsahu škody. Súd prvej inštancie mal za to, že časový úsek troch týždňov, kým spoločnosť D., W.. začala na základe objednávky vykonávať opravu telocvične poskytovali dostatok času, aby si na vykonanie prác, ktoré mali byť zamerané na zabránenie zväčšovaniu rozsahu škody vyžiadal pokyn žalovanej v zmysle článku 9 bod 3 písm. a) Všeobecných poistných podmienok. Zároveň súd prvej inštancie na základe výsluchu svedka W. S. dospel k záveru, že práce ktoré vykonávala spoločnosťou D., W. nemožno vyhodnotiť ako práce zamerané na zamedzenie zväčšovaniu škôd, ale jednalo sa opravu telocvične uvedením do predošlého stavu, pričom uvedené tvrdil v podanej žalobe aj samotný žalobca. Z výsluchu svedka W. S. totiž vyplynulo, že najskôr muselo v telocvični všetko vyschnúť (palubovka, steny), preto sa vo vnútri telocvične pootvárali okná, aby sa rýchlejšie vyvetrala vlhkosť a aby to rýchlejšie vyschlo a až následne mohli pristúpiť k prácam v zmysle objednávky. Z uvedeného teda vyplýva, že žiadne práce, ktoré by boli realizované po poistnej udalosti na základe objednávky žalobcu spoločnosťou D., W.. neboli vykonávané za účelom zamedzenia zväčšovaniu škôd, ale jednalo sa o opravu telocvične uvedením do predošlého stavu. Keďže žalobca ako poistený konal v rozpore s poistnými podmienkami dojednanými so žalovaným ako poisťovateľom, súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol.

9. Zároveň súd prvej inštancie poznamenal, že žaloba žalobcu bola postavená na skutkovom tvrdení, že dal zatečenie objektu telocvične a palubovky opraviť v rámci subdodávky spoločnosti D., W.. za čiastku 15.352,14 Eur, teda žaloba neobsahovala skutkové tvrdenia o prácach vykonaných za účelom zamedzenia zväčšovaniu rozsahu škody. Až po tom, čo súd odprezentoval predbežný právny názor na danú vec s poukazom na článok 9 ods. 4 písm. b) Všeobecných poistných podmienok začal žalobca tvrdiť, že uvedené práce boli vykonané za účelom zabránenia vzniku väčších škôd. Súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade sa jedná v zmysle § 140 ods. 2 C.s.p. o zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, keďže však zo strany žalobcu zastúpeného právnym zástupcom nebol podaný návrh na zmenu žaloby, súd o nej v zmysle § 142 C.s.p. nerozhodoval.

10. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 11.09.2020 zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania a to z týchto dôvodov: Uznesenie Krajského súdu v Prešove, ktorým bol zrušený rozsudok tunajšieho súdu bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 08.11.2018. Od uvedeného dňa žalobca, resp. jeho právny zástupca mali vedomosť o tom, z akých dôvodov odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok a v akom smere má byť doplnené dokazovanie. Súd prvej inštancie dňa 27.05.2019 nariadil pojednávanie a zároveň vyzval žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu, aby v lehote 10 dní doručil súdu svoje vyjadrenie k rozhodnutiu odvolacieho súdu a zároveň, aby v stanovenej lehote uplatnil všetky prostriedky procesného útoku (§ 149 C.s.p.). Zároveň bol poučený, že postupom podľa § 153 C.s.p. nemusí súd prihliadať na tie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené včas. Predmetná výzva spolu s predvolaním na pojednávanie boli právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 28.05.2019. Právny zástupca žalobcu na predmetnú výzvu nereagoval žiadnym podaním. Na prvom pojednávaní po rozhodnutí odvolacieho súdu dňa 03.09.2019 právny zástupca požiadal o poskytnutie lehoty 10 dní, v ktorej predloží návrhy na doplnenie dokazovania. Podaním doručeným súdu dňa 25.09.2020 právny zástupca žalobcu navrhol výsluch svedka W. S.. Na pojednávaní konanom dňa 15.10.2019 súd vykonal výsluch svedka W. S. a následne súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že právny zástupca žalobcu v lehote 15 dní predloží súdu všetky svoje návrhy na doplnenie dokazovania. Keďže žiadne návrhy na doplnenie dokazovania neboli zo strany právneho zástupcu žalobcu predložené, súd nariadil pojednávanie na deň 11.09.2020. Dňa 26.08.2020 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom žiadal súd o ustanovenie znalca z odboru stavebníctvo na špecifikáciu a presné určenie škody. Následne na pojednávaní dňa 11.09.2020 právny zástupca žalobcu

upresnil, aby znaleckým dokazovaním sa určila výška vykonaných prác, ktoré bolo potrebné nevyhnutne vykonať, aby bolo zabránené ďalším škodám a zároveň žiadal o poskytnutie lehoty 7 dní na predloženie otázok znalci. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca po rozhodnutí odvolacieho súdu mal vytvorený dostatočný časový priestor, aby predložil alebo navrhol vykonanie všetkých dôkazov za účelom unesenia dôkazného bremena. Žalobca riadne označil dôkaz iba výsluch svedka W. S. a tento dôkaz bol aj súdom vykonaný. Zároveň žalobca zvažoval aj ďalšie dokazovanie, pričom súd za účelom poskytnutia lehoty na predloženie všetkých návrhov na dokazovanie, odročil pojednávania vykonávané dňa 03.09.2019 a následne aj pojednávania konané dňa 15.10.2019. Rovnako tak na pojednávani konanom dňa 11.09.2020 právny zástupca žalobca žiadal o poskytnutie ďalšej lehoty 7 dní na predloženie otázok za účelom vykonania znaleckého dokazovania, pričom už pojednávania konané dňa 15.10.2019 bolo odročené s tým, aby žalobca, resp. jeho právny zástupca v lehote 15 dní predložili všetky návrhy na dokazovanie, pričom tak do pojednávania konaného dňa 11.09.2020 neučinili. Na poslednom pojednávani konanom dňa 11.09.2020 opätovne žiadal o poskytnutie lehoty na predloženie riadneho návrhu na znalecké dokazovanie. Súd prvej inštancie uvedenej žiadosti právneho zástupcu žalobcu o poskytnutie ďalšej lehoty na predloženie riadneho a úplného návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovet a všeobecný návrh na znalecké dokazovanie (bez otázok na súdneho znalca) zamietol. Žalobca mal po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu dostatok času, takmer 22 mesiacov, na predloženie dôkazov, resp. na navrhnutie vykonania dôkazov. Žalobca ku dňu pojednávania konaného dňa 11.09.2020 nebol schopný predložiť úplný návrh na vykonanie znaleckého dokazovania, pričom súd mu poskytol dostatok času, či už na zabezpečenie súkromného znaleckého posudku alebo na predloženie konkrétneho návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania nariadeného súdom. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie návrh žalobcu na doplnenie dokazovania zamietol, keďže postupom samotného žalobcu, resp. jeho nekonaním dochádzalo k neúčelnému predlžovaniu súdneho konania.

11. Tento rozsudok včas podaným odvolaním, čo do II. zamietavého výroku a čo do III. súvisiaceho výroku o trovách konania napadol žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie). Odvolateľ mal za to, že ako poistený nekonal v rozpore s čl. 9 bod 4 písm. b/ Všeobecných poisťných podmienok, práce zadal v rámci subdodávky spoločnosti D. lebo také práce v rámci svojej podnikateľskej činnosti nevykonáva, a to všetko z dôvodu, aby zabránil vzniku väčších škôd, lebo telocvičňa bola nefunkčná. Ďalej odvolateľ vyslovil názor, že súd prvej inštancie pri opätovnom zamietnutí žaloby sa neriadil záväzným právnym názorom odvolacieho súdu z jeho ostatného zrušujúceho uznesenia, ak dospel aj na základe výpovede svedka S. - konateľa spoločnosti D., W. k záveru, že subdodávkou neboli vykonané práce na zamedzovaní väčších škôd, ale že sa jednalo o opravu telocvične. Odvolateľ mal za to, že spomenutý svedok vo svojej výpovedi potvrdil opodstatnenosť zo strany jeho spoločnosti vykonaných prác ako tých, ktoré mali zabrániť zväčšovaniu a zamedzeniu vyšších škôd, hoc niektoré mali kozmetický charakter. Navrhol rozsudok v ním napadnutej časti rušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

13. Iné podania strán dané neboli.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok v napadnutej časti je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

15. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

17. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá a neodporujúca právnomu názoru vysloveného odvolacím súdom v ostatnom zrušujúcom uznesení. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádzal v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

18. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 CSP zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

19. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie stranami tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmvaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

20. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP.

21. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale

nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

22. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, pričom súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav vecí, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie postačujúco a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

23. Žalobca v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné skutkové závery týkajúce sa opodstatnenosti jeho nároku. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ustanovenia § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobrať do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. písm. f) CSP je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie vecí (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Napokon polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru pre odlišné skutkové závery vyvodzované žalobcom, pričom žalobcom namietaná nesprávnosť vytvorenia skutkového základu nie je daná, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

25. Odvolací súd v prejednávanej spore potom dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom dané nie sú.

26. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v II. zamietavom výroku ako vecne správny potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania výrokom III. Aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).